

PREGÓ DE FESTA MAJOR, 2003

Francesca Sendra

Benvinguts altafullencs i altafullenques,

Estic molt contenta de poder ser aquí fent el pregó, ja que aquesta és la primera vegada que el puc sentir i, a més fer-lo. Per això agraeixo a la Comissió de Festes la possibilitat que m'han ofert de ser aquí per la confiança que m'han fet.

Jo sóc nascuda a Altafulla, sóc filla néta i besnéta d'altafullencs i aprofito l'ocasió per recordar el meu pare, el Cisco de ca l'Esteve, per haver-me ensenyat a estimar Altafulla.

A més a més de ser nascuda al poble també tinc un establiment de fa més de cinquanta-dos anys, per tant he vist passar els vilatans, la vida, el poble. He conegut i viscut els canvis del poble de primera mà.

Tot el que us vull explicar són records i vivències personals i, per tant, les dates no sempre són exactes.

Quan jo era petita a Altafulla hi havia la Banda de mar, i al poble només hi havia la Vila Closa, el carrer de Dalt, el de Baix, el de Sant Antoni Abat, el de Sant Martí, La Barceloneta i l'ermita de Sant Antoni. La resta eren garrofers, ametllers i oliveres.

En total hi havia uns set-cents habitants.

Tot i ser el poble tan petit semblava que tingués més vilatans que no pas ara. Perquè al carrer a l'estiu la gent es posava a la porta de casa seva amb les seves cadires i feia petar la xerrada una bona estona. Tot l'any hi havia moviment als carrers.

Ara som molta gent i els carrers són morts, solitaris.

Recordo la primera urbanització: el Bond Beach, que es veia com una zona allunyada del poble.

Quan a casa vam obrir la botiga jo tenia catorze anys, en aquells moments només n'hi havia dues de botigues: la de ca Purgueres i la nostra.

A casa veníem de tot. Es podia comprar un rodet de fil, unes espadenyes de pagès o una bona arengada. Era com un supermercat en petit.

Llavors veníem a doll els llegums, la pasta, el sucre, l'oli l'arròs.

El sucre. L'oli i l'arròs, eren els tres aliments que durant l'època del racionament els donàvem amb la cartilla.

He viscut canvis: pesàvem en lliures i es pagava en cèntims. De tot això hem passat als grams, a les pessetes i ara als euros.

Els productes que veníem a doll els posàvem en paperines de paper i els líquids els posàvem en ampolles de vidre que es retornaven.

Totes les dones portaven el seu cistell, el plàstic no existia. S'aprofitava tot, i això que no ens en feien cursos de tenir cura del medi ambient!

Els primers turistes que venien al poble eren els amos de les cases senyoriales, després venien catalans d'altres poblacions, més tard van començar a venir estrangers. Dels primers que van venir van ser un grup de nois alemanys que van acampar a prop de la gasolinera.

Aquests nois continuen encara venint a Altafulla perquè van fer bona amistat amb persones que aleshores érem els joves del poble.

Un altre canvi important d'aquests darrers anys i ara que volem un institut per als nens del poble...recordo quan jo anava a l'escola que la teníem a la Violeta. Allà estàvem les nenes a la planta baixa i els nens al pis superior. L'escola no tenia calefacció i la neteja la feiem les alumnes més grans un cop per setmana. Després l'escola ha anat passant per altres espais com l'Ajuntament, les Escoles Teresa Manero i ara La Portalada.

De com han canviat les coses n'és també testimoni la Festa Major de Sant Martí.

Aleshores la Festa Major era anar a missa i estrenar roba: les noies vestit, sabates i abric; els nois vestit jaqueta.

Tots ben mudats després de l'ofici anàvem a les sardanes i a fer el vermut.

Després, el dinar de festa major. A la tarda s'anava al futbol i al ball. A la nit tots ben mudats amb la roba que havíem estrenat anàvem al concert i al ball de nit on s'escollia la pubilla i l'hereu. Es feia el ball del fanalet, la toia...

Vull recordar temps enrere que els músics del ball es repartien per dinar o sopar per les cases de la gent del poble, entre les quals hi havia la dels meus pares. Més d'una vegada la meva mare havia fet menjar per a tots els músics.

L'endemà del dia onze també era festa, es deia el *dia del gos*. Es feia la missa dels difunts de la parròquia i a la tarda ball. S'acabava la festa amb una traca al davant de la Violeta.

El ball de Festa Major en tots aquests anys s'ha fet al Seguidill, també al local que era de ca Punsoda a prop del que ara és la Nova Altafulla, a la Violeta vella, a l'envelat darrere el castell i a la Violeta nova on també ballarem aquestes festes.

Un altre acte que jo recordo de més de vint-i-cinc anys és l'arengada, ja que a casa distribuïem les arengades com sempre, i encara ho continuem fent. L'únic any que no es va poder fer l'arengada el dia onze va ser l'any 1996 perquè va ploure i es va fer dissabte dia setze. Primer es feia a la Plaça del Pou i després a les antigues escoles.

I a més a més recordo el repic de campanes, el tir al plat, la pujada del pilar per les escales, PER MOLTS ANYS CASTELLERS D'ALTAFULLA PELS VOSTRES TRENTA ANYS!; els nanos, que els van cedir a ca Rigal, i el gegant fet pel Martí Royo; després els Diables i els seus Versots, tots aquests actes i d'altres que s'han anat succeint i han farcit aquesta gran Festa Major d'Altafulla que espero que us facin riure i xalar moltíssim i que ens facin estimar una mica més el nostre poble, Altafulla.

BONA FESTA MAJOR DE SANT MARTÍ DEL 2003